

Mindeord Lise Plum

Den 5. April 2018 har vi pludselig mistet vores gode kollega og veninde gennem mange år , Lise Plum Holm . Hun blev 91 år . Som fysiurg og eutonipædagog har hun hjulpet og inspireret mange mennesker . Hun blev uddannet Eutonipædagog på Gerda Alexander Skolen i 1952 og læste derefter til læge og fysiurg . Hun havde praksis i eget hjem hvor hun på en kreativ måde har forbundet det pædagogiske og kunstneriske med hendes medicinske viden om bevægeapparatet. Lise blev sent gift og fik en datter.

På Gerda Alexander Skolen underviste hun i teoretiske fag , på Ingrid Prahms Seminarium for Afspændingspædagoger i patologi og hun holdt kurser i DAP's regi om hendes arbejde, især med rygpatienter.

I Foreningen af Eutonipædagoger har vi i Lise haft en rigtig god sparringspartner , der gerne ville formidle sine erfaringer og sin viden . Ofte henviste hun patienter videre til holdundervisning hos én af os andre efter endt behandlingsforløb. Udover regelmæssige møder i foreningen mødtes vi i de sidste 10 år til årlige sommerseminar. Tidligere rejste vi sammen til de årlige uge-seminar i udlandet , som blev afholdt af den internationale forening af eutonipædagoger.

Lise var et meget venligt menneske , altid positiv indstillet , en ildsjæl. Hun var dedikeret sit arbejde hvilket afspejlede sig i hele hendes liv . Utrættelig gjorde hun sig erfaringer med kroppens mekanik som hun søgte belyst især med ny viden indenfor neurofysiologien . Erfaringer, som hun havde fra eutoni og egen praksis eller fra sit liv om sommeren på en stor naturgrund , hvor hun og hendes mand byggede høfter og flyttede store sten i strandkanten .

På samme måde blev det at dyrke bønner til en leg og eksperimenteren. Hun byggede huse og labyrinter af grene , bambus og kviste som stangbønnerne kunne sno sig opad – der udover at give en god høst var til glæde for børnene at lege i . En form for ”landart”, der var et udtryk for hendes gode rumfornemmelse , som var så central i hendes arbejde med at forestille sig og mærke kroppens indre rum , f.eks. skelettet i alle sine detaljer.

I 80erne forskede Lise på Panum på det Anatomiske Institut hos professor Bojsen-Møller i hvirvelsøjleens evne til at genoprette sig selv som en fjeder uden muskelkraft. Dette førte til en anskuelsesmodel , en meget stærk fjeder af metal som hun brugte i sin praksis. Hun blev inspireret af Barry Wyke's neurofysiologiske teorier om vores dybdesensibilitet , nærmere betegnet mekanoreceptorerne og hvordan de bedst bliver stimuleret . Det lå hende meget på sinde at give den viden videre drevet af sin begejstring over hvor genial vores krop i grunden er .

For at styrke knoglerne og fordybe bevidstheden om dem, brugte hun udvalgte udendørslege, hverdagsbevægelser og enkle øvelser, som hun udviklede til formålet. Hun var mester i at guide patienterne med ord og behandling til at udføre disse øvelser med præcision og klar fokus . Hendes mål var altid at eleverne lærte , hvad de selv kan gøre for at få det bedre.

Om disse emner skrev hun en hel del artikler og blev ved med at kæmpe for anerkendelsen af sine teorier og erfaringer i lægefaglige sammenhænge. Hun lod sig ikke påvirke af sit synshandicap gennem de sidste 20 år og var meget taknemmelig for den hjælp hun fik af børnebørn og frivillige. For ganske få uger siden formulerede hun sin idé til hendes næste artikel.

Vi vil mindes Lise med hendes venlige smil og savne samarbejdet med hende i taknemmelighed.

Foreningen af Eutonipædagoger v. Eva Frydensberg
i April 2018